

РЕШЕНИЕ

№ 2102

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1142** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Мото-Пфое БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от А. И. Ф. и С. И. - управители на дружеството, чрез процесуален представител юрк. Е. Т., срещу Решение № 5434/23.11.2023 г., постановено по НАХД № 20231110210476 по описа за 2023 година на Софийски районен съд, НО, 108-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 3360/29.06.2023 г., издадено от вр.и.д. Председател на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, с което на основание чл. 61, ал. 1 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти на дружеството-касатор е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 36, ал. 1, т. 1 от ЗЗНН.

В касационната жалба са изложени подробни съображения за неправилност на обжалвания съдебен акт поради нарушение на материалния закон, конкретно относно приложението на института на маловажния случай. Считат, че нарушението следва да бъде квалифицирано по чл. 28 ЗАНН, поради това че макар извън законоустановения срок, уведомлението е подаден преди съставяне на АУАН и по инициатива на дружеството. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

В съдебно заседание касаторът - „Мото-Пфое БГ“ ЕООД, редовно призван, не

изпраща представител.

Ответникът - Председател на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси”, редовно призован, се представлява от процесуален представител юрк. П., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Представя писмена защита и моли за присъждане на разноски.

Представителят на СГП, прокурор К., изразява становище за правилност на решението на СРС.

Административен съд София-град, I-ви касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

СРС е установил от фактическа страна, че дружеството било вписано на 29.04.2022 г. в Регистъра на задължените лица по Закона за запасите от нефт и нефтопродукти за периода 01.07.2022 г. - 30.06.2023 г. под № 153 като задължено лице. На 21.04.2023г. в Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел била вписана промяна в управителните органи на „Мото-Пфое БГ“ ЕООД, като бил вписан нов управител и представляващ дружеството - С. И.. За настъпилата промяна в управителните си органи дружеството уведомило председателя на ДА Д. на 31.05.2023 г. чрез изпращане на имейл до имейла на ДА Д..

При извършена извънпланова проверка на дружеството, във връзка с изпълнение на задълженията на същото по чл. 36, ал.1, т. 1 и т. 2 от ЗЗНН, било установено че по партидата на дружеството на 21.04.2023 г. била вписана промяна в органите на управление, а именно бил вписан трети управител, но в 14-дневен срок от извършване на промяната дружеството не е уведомило Председателя на ДА Д. за това обстоятелство. Било прието, че дружеството е нарушило чл. 36, ал.1, т. 1 и т. 2 от ЗЗНН и на 05.06.2023 г. бил съставен АУАН. Актът бил преведен на управителя на дружеството на английски език от присъстващ юрисконсулт на дружеството и на същия бил връчен екземпляр от него срещу подпис. Въз основа на АУАН било издадено и оспореното НП № 3360/29.06.2023 г., издадено от вр.и.д. Председател на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси”, с което на основание чл. 61, ал. 1 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 36, ал. 1, т. 1 от ЗЗНН.

За да постанови този резултат, СРС е приел, че нарушението е установено по несъмнен начин, правилно е приложена материалната санкционна норма, както и че не са налице основанията по чл. 28 ЗАНН.

Настоящият касационен състав, като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира следното:

Решението е правилно.

Обсъдени са събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност, като е изведен правилен извод за съставомерност на деянието и за доказано авторство от страна на санкционираното дружество. Решаващият съд е формирал изводите си след

преценка на доказателствата. Преценката е всестранна и обективна и не води до различен резултат при касационната проверка. Решението е постановено в съответствие с приложимите материално-правни норми.

От събраните в съдебното производство доказателства, обсъдени в мотивите на съдебното решение, съдът правилно е приел, че извършеното от касатора деяние покрива фактическия състав на нарушението по чл. 36, ал. 1, т. 1 от ЗЗНН, описано в АУАН и НП. Разпоредбата въвежда задължение задължените лица и съхранителите на нефт и нефтопродукти да уведомяват Председателя на агенцията в 14-дневен срок за: всяко извършено преобразуване - вливане, сливане, разделяне или отделяне, за сделки с предприятие, както и при промяна на правната форма или промени в управителните органи на юридическото лице.

Безспорно е установено по делото, че дружеството-касатор „Мото ПФое БГ“ ЕООД има качеството задължено лице и е вписано във водения при ДА Д. публичен регистър на задължените лице и на 21.04.2023 г. по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ при АВ е вписана промяна в управителните органи на дружеството, като е вписан трети управител, но до изтичане на посочения в чл. 36, ал.1 от ЗЗНН 14-дневен срок, а именно от 22.04.2023 г. до 05.05.2023 г. вкл. дружеството не е уведомило за това Председателя на ДА Д., с което от обективна страна на 06.05.2023 г. е осъществило състава на вмененото му нарушение. Нарушението е формално и с настъпването на датата за изпълнение на законовото задължение, без да е осъществило дължимото поведение, дружеството-касатор е нарушило законовата норма.

Тъй като е ангажирана административната отговорност на юридическото лице, отговорността е обективна и безвиновна, поради което правилно СРС не е обсъждал субективната страна на деянието.

Правилно наказващият орган е определил вида и размера на наложената имуществена санкция, като я е съобразил със законовите изисквания, визиращи размер на същата от 1000 до 10 000 лв. Същата правилно е определена в минималния размер.

Неоснователно е касационното оплакване за маловажност на нарушението. В процесния случай извършеното нарушение не може да бъде квалифицирано като маловажен случай по чл. 28 ЗАНН. Съгласно цитираната разпоредба за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като устно или писмено предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. ЗАНН не съдържа легално определение на понятието „маловажен случай“, затова на основание чл. 11 от същия закон субсидиарно следва да се приложи НК. Според чл. 93, т. 9 НК „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи от съответния вид.

Маловажен случай ще е налице само ако съвкупната преценка на посочените по-горе обстоятелства обуславя по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното нарушение в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид. Фактическите обстоятелства, свързани с процесния казус, не указват на маловажност по смисъла на чл. 28 ЗАНН, като по делото не са установени данни за обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност. В конкретния случай неизпълнението в срок на задължението по чл. 36, ал.1 от ЗЗНН касае значими обществени отношения, охранявани от нормите

на закона.

Като е потвърдил обжалваното НП, въззивният съд е постановил съдебен акт съобразно закона. Предвид гореизложеното решението на СРС не страда от пороците, посочени в жалбата и при условията на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и предвид своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да му присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер от 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5434/23.11.2023 г., постановено по НАХД № 20231110210476 по описа за 2023 година на Софийски районен съд, НО, 108-ми състав.

ОСЪЖДА „Мото-Пфое БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.